

روایت نمایشگاه دائمی محصولات پیشرفته نانو

گنج‌هایی در محله ستارخان

اصلاً برای باخشدن از وضعیت علم و فناوری نانو در ایران چه می‌توان کرد؟ می‌توان به حرف دستفروش‌های مترو و اخباری که در رسانه‌ها پخش می‌شود بسنده کرد؟ یا می‌توان حرف‌های تاکسی و اتوبوسی را پذیرفت که هزاران میلیارد پول را در این حوزه خرج کرده‌اند و آخرش هم هیچ؟ سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی پیشرفت فناوری نانو در ایران، از سال ۱۳۸۳ توسط ستاد توسعه فناوری نانو انجام شده است.

وقتی می‌گوییم «نانو» شاید اولین چیزی که به ذهن خیلی از ما می‌آید جوراب باشد، جوراب نانو یا خبرهایی از پیش‌تاز و رتبه علمی بالای ایران در حوزه نانو، مثلاً خبری با این عنوان: «دستیابی دانشمندان ایرانی به رتبه چهارم فناوری نانو در جهان» یا «موفقیت یک شرکت دانش بنیان در دستیابی به داروی ضد سرطان» اما وضعیت واقعی نانو در ایران به چه صورت است؟ آیا نانو در ایران نمایشی برای القای حس پیشرفت به مردم است، در حالی که چیزی جز چند جوراب در این حوزه دست‌مان را نگرفته؟ یا اینکه حرف از رتبه علمی و مقاله و جایگاه ایرانی در بین کشورهای جهان، ادعاهایی دهن‌پرکن برای ایجاد حال خوب بین دانش‌آموز، دانشجو و خانم خانه‌دار است؟

دکتر محمد نمازی

مدیر نمایشگاه دائمی ستاد نانو